

Arrest

nr. 44 630 van 8 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op 19 oktober 2009 een asielaanvraag in. Op 24 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en moslim te zijn. U bent geboren te Ede op 26 oktober 1983 en woonde uw hele leven in Ibadan.

Sinds 2003 of 2004 leerde u A[.] A[.] kennen en sinds 2005 gingen jullie een homoseksuele relatie aan. In 2005 ging u iets drinken in ‘Belle café’ in Ogun State. Homoseksuele studenten schreven er boodschappen op de muur met hun telefoonnummer erbij. Twee maanden later belde u één van deze nummers en sprak u af met die man. Toen u op de plaats van afspraak toekwam, werd u door drie mannen geslagen en beroofd van uw portefeuille en gsm. U deed geen aangifte van de overval. Op 14 april 2009 organiseerde Kunle, één van uw vrienden, een privé verjaardagsfeestje met

homoseksuele vrienden. Toen het feestje enkele uren bezig was, kwam de politie en die gaf aan dat het feest moest stoppen. Dit gebeurde en na een tijdje ging iedereen naar huis. Kunle belde u de dag nadien op en zei dat er geprotesteerd moest worden tegen het feit dat de politie het feestje stopte en voor rechten van homoseksuelen. Op 16 april 2009 om negen uur 's ochtends begonnen jullie met een tiental mensen te protesteren. Plots arriveerde de politie, sloot jullie in en viel jullie aan met traangas. Enkele mensen konden ontsnappen, twee stierven en zes – waaronder uzelf – werden gearresteerd en meegenomen naar het politiebureau van Orita Challenge. U werd er gefolterd en bekende dat u homoseksueel bent. U verscheen voor de 'High Court of Justice' te Ibadan en werd op 11 mei 2009 veroordeeld tot vijf jaar cel. U werd opgesloten in de 'Agodi State Prison' te Ibadan. Na twee maanden kwam uw vriend A[.] A[.] u bezoeken en hij regelde uw vrijlating met het hoofd van de bewakers. Deze riep u op 27 september 2009 bij hem, gaf u een uniform en zei dat u in de wagen van A[.] A[.] kon instappen. A[.] A[.] bracht u naar zijn appartement in Lagos. Op 30 september 2009 verliet u Nigeria per schip. Op 18 oktober 2009 kwam u toe te België waar u de dag nadien een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van uw homoseksualiteit, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden bij uw homoseksuele geaardheid.

Toen u gevraagd werd wanneer u besepte dat u homoseksueel was, gaf u aan dat dit was toen u meerderjarig werd. U was er zeker van, omdat u hoorde dat mannen plezier konden hebben met mannen en dat u zich realiseerde dat dit ook met u gebeurde (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd hoe u zich voelde toen u besepte dat u homoseksueel was, antwoordde u dat u gewoon uzelf was (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd hoe u zich voelde bij uw relatie met A[.] A[.], gaf u aan dat het goed was (gehoor CGVS, p.16). Uit bovenstaande verklaringen, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij – en zeker mensen die net als u moslim zijn – een overwegend homofobe houding aanneemt (gehoor CGVS, p. 4 en 16). Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u – in een nochtans overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – klaarblijkelijk uitsluitend positieve gevoelens had bij uw homoseksuele relatie met Akin Akingbade, terwijl men toch zou verwachten dat u ook twijfels zou hebben en bang zou zijn geweest voor de reacties van uw omgeving.

Toen u gevraagd werd of u wist van het bestaan van organisaties in Nigeria die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen, gaf u aan dat er enkele activisten zijn, maar dat u hen niet kent (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd om enkele namen van organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen, zei u dat u het vergat (gehoor CGVS, p.17-18). Toen u gevraagd werd of 'uw organisatie' geen organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuele personen contacteerde vóór het protest voor rechten van homoseksuele personen op 16 april 2009, gaf u aan van niet omdat het te snel was en omdat jullie klein waren (gehoor CGVS, p.18). Nochtans blijkt dat er minstens één organisatie bestaat in Nigeria die opkomt voor de rechten van homoseksuelen in Nigeria en kan men van iemand die een organisatie voor homo's wou oprichten (gehoor CGVS, p.8) verwachten dat deze minstens één zulke organisatie kan noemen (zie administratief dossier).

Toen u verder gevraagd werd welk wetsartikel zich uitspreekt over homoseksualiteit, gaf u aan dat u het niet wist. Toen u gevraagd werd wat juist strafbaar is volgens de Nigeriaanse wet, ontweek u de vraag door te stellen dat men 'voordien executeerde zoals in 2004'. Ook toen de vraag herhaald werd, ontweek u de vraag door te stellen dat het niet legaal is. Toen een derde maal gevraagd werd wat niet legaal is, gaf u vaag aan dat homo / lesbisch zijn niet legaal is (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd welke straf er volgens de Nigeriaanse wet staat op homoseksualiteit, gaf u aan dat u het niet weet, maar dat men vroeger executeerde. Verder gaf u aan dat de Nigeriaanse president de wet veranderde, maar dat u de straf niet kende (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd welke wetsontwerp (bill) betreffende homo's werd voorgesteld in 2006, ontweek u de vraag door te stellen dat men niet meer executeerde (gehoor CGVS, p.15). Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u het niet wist, omdat u niet in politiek geïnteresseerd bent en het uw zaak niet is (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd wat u wist over het nieuwe wetsontwerp in 2008 betreffende homo's, gaf u aan dat u er niets van

af wist (gehoor CGVS, p.16). De vaststelling dat u de Nigeriaanse wetgeving en initiatieven betreffende wetsontwerpen met betrekking tot homoseksualiteit niet kent en dit verantwoordt door te stellen dat u niet in politiek geïnteresseerd bent en het uw zaak niet is is opmerkelijk, omdat men zou veronderstellen dat de wetgeving en eventuele wetswijzigingen met betrekking tot homoseksualiteit u juist wél zouden interesseren, niet alleen omdat dit – indien u werkelijk homo was - implicaties had op uw persoonlijk leven, maar ook omdat u een organisatie voor homo's wou oprichten (gehoor CGVS, p.8).

Toen u verder werd gevraagd of u hoorde van andere homoseksuelen die problemen kenden in Nigeria omwille van hun homoseksualiteit, gaf u aan dat u hoorde dat ouders een homoseksuele zoon aan de deur zetten, maar dat u de naam niet wist. U hoorde ook van achttien mensen die voorkwamen in een rechtbank in Kano-State, maar ook betreffende deze zaak kon u geen namen geven (gehoor CGVS, p.18-19). Toen u gevraagd werd wat u wist over een artikel in verband met homoseksualiteit dat in september 2008 werd gepubliceerd en heel wat reactie uitlokte, gaf u aan dat u niet betrokken was in politiek en sociale affaires. Toen u erop gewezen werd dat het artikel over homoseksualiteit ging, gaf u aan dat u er niet veel van wist, dat u enkel wist dat de wet gewijzigd werd en dat er in het deel vanwaar u afkomstig bent, niet veel gebeurde (gehoor CGVS, p.19). Nochtans werd er in de Nigeriaanse pers aandacht besteed aan een aantal zaken waar homoseksuelen problemen kenden met de autoriteiten (zie administratief dossier).

Bovenstaande vage verklaringen en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw relatie met A[.] A[.]

U verklaarde dat u niet meer wist sinds wanneer u A[.] A[.] kende, omdat het lang geleden was. Later gaf u aan dat het sinds 2003 of 2004 of zo was. Verder gaf u aan dat u misschien sinds 2005 een relatie had A[.] A[.] en dat u de juiste datum van het begin van de relatie niet wist (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd naar de geboortedatum van A[.] A[.], gaf u aan dat u zijn leeftijd niet wist (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd om de namen van de ouders van A[.] A[.] te geven, verklaarde u dat u zijn vader en moeder gewoon A[.] kingbade noemen en dat u zijn familie niet kent, omdat hij alleen woonde (gehoor CGVS, p.3-4). Verder wist u niet wat het beroep van de vader van A[.] A[.] was (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd of de familie van A[.] A[.] wist dat hij homoseksueel was, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.4). Verder gaf u aan dat u niet de eerste partner van A[.] A[.] was, maar dat hij al eerder een homoseksuele partner had. U wist echter niet hoe A[.] A[.] vorige partner heette (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd of A[.] A[.] kinderen had, gaf u aan dat u het niet wist, maar dat u dacht dat hij momenteel een vriendin heeft (gehoor CGVS, p.16).

Van iemand die sinds 2005 een - homoseksuele - relatie heeft met A[.] A[.] en hem toen trouwens al enkele jaren kende (gehoor CGVS, p.3) en die verklaarde dat A[.] sinds 2005 elk weekend naar Ibadan kwam (gehoor CGVS, p.16), kan verwacht worden dat hij zulke zaken wél weet. Bovenstaande onwetendheden maken uw relatie met A[.] A[.] ongeloofwaardig en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde een kopie van uw geboortecertificaat en rijbewijs voor. Met deze documenten wenst u uw identiteit aan te tonen – waar in eerste instantie niet aan getwijfeld wordt –, maar aangezien het faxkopieën betreft, kan er derhalve geen grote bewijswaarde aan worden gehecht. Verder legde u een kopie van een vonnis (dd. 11 mei 2009) voor. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Voor wat de inhoud van het vonnis betreft kan het volgende worden opgemerkt. In de getuigenis van de politie-inspecteur, die werd opgeroepen omdat u en enkele anderen betrokken waren in 'homoseksuele activiteiten', staat vreemd genoeg dat jullie op 16 april betrappt werden naar aanleiding van een feestje waarop u samen met andere jongens al kussend/flirtend aangetroffen werden. De politieman verklaarde verder dat jullie twee dagen later –dus op 18 april- een protestactie voerden tegen het feit dat de politie het bevel had gegeven om het feestje stil te leggen. Dit tijdsverloop klopt niet met uw bewering (en die van andere personen wiens getuigenis in het vonnis werd opgenomen) dat jullie op 14 april een feestje gaven en op 16 april protesteerden tegen de verstoring ervan. Bovendien betreft het een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren faxkopie, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Verder legde u een kopie van

een scholingscertificaat, een kopie van uw 'business card' en kopieën van facturen voor. Deze zaken hebben geen betrekking tot uw probleem, maar spreken zich enkel uit over uw scholing en professionele bezigheden en zijn verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U legde verder een bundel internetartikelen voor met betrekking tot de 'Same Gender Bill' en homoseksuelen die vervolgd werden in Nigeria. Er kan nog opgemerkt worden dat het merkwaardig is dat u informatie voorlegt van deze Bill, terwijl u tijdens het gehoor niet in staat was om bij deze Bill enige toelichting te geven. Aangezien geen van de door u neergelegde artikelen over u persoonlijk handelen en ze slechts een algemeen beeld schetsen, zijn ze verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U bracht verder geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert als eerste, tweede en derde middel, de schending in van "artikel 3 EVRM", "artikel 10 van het EG Verdrag" en "het zorgvuldigheidsbeginsel".

2.3. De Raad wijst vooreerst op de vaste rechtspraak van de Raad van State die stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). In casu stelt verweerder terecht dat verzoeker zich louter in zijn verzoekschrift beperkt tot het weergeven van de inhoud van artikel 3 EVRM, artikel 10 EG Verdrag en het zorgvuldigheidsbeginsel zonder aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing die rechtsregels en het rechtsbeginsel schendt.

2.4. Het eerste, tweede en derde middel zijn dan ook niet ontvankelijk.

3. Het verzoekschrift stelt *in fino* "En opnieuw rechtdoende aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen. Minstens aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen".

3.1. Nopens de status van vluchteling

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt fotokopieën van zijn geboortecertificaat en zijn rijbewijs neer. De Raad hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoeker stelt dat de originele stukken in Nigeria zijn, maar laat na deze voor te leggen. Aldus verzaakt verzoeker aan zijn plicht tot medewerking. Voor het overige stelt verzoeker nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort of identiteitskaart. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielaanvraag en tast zijn geloofwaardigheid aan.

3.3. Daarenboven adstrueert verzoeker zijn reisweg niet. Hij stelde een illegale bootreis te hebben gemaakt, maar brengt geen enkel nuttig gegeven aan dat een dergelijke reis kan aantonen. Hij is onbekend met zowel de naam van het schip, kan de kapitein niet omschrijven en weet niet waar het

schip aanmeerde. Ten slotte is hij onwetend over de naam van de smokkelaar en over de som geld die voor de reis werd betaald. Verzoeker toont niet aan illegaal gereisd te hebben.

3.4. Verzoeker stelt omwille van zijn homoseksuele geaardheid gerechtelijk te worden vervolgd. Verzoekers verklaringen aangaande zijn homoseksualiteit zijn vaag en tegenstrijdig. Verzoeker is onwetend over Nigeriaanse organisaties die ijveren voor de rechten van homoseksuelen en over de wetgeving aangaande homoseksualiteit, noch heeft hij weet van concrete vervolging van homo's (zie gehoorverslag CGVS, p.15-19). Indien verzoeker gedurende meerdere jaren contacten had met homoseksuelen dan kan inderdaad verwacht worden dat hij vlot de dagelijkse problemen en de te vrezende moeilijkheden kan toelichten. Dit is niet het geval. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn beleving van homoseksualiteit. Enerzijds stelt hij zijn geaardheid verborgen te willen houden uit angst voor zijn omgeving, anderzijds organiseert hij feestjes, houdt hij een protestactie voor homorechten en wil hij een homobeweging oprichten. Daarenboven houdt verzoeker voor dat hij actief opkwam voor homorechten terwijl hij geen mensenrechtenorganisatie kent die opkomt voor homorechten, hij evenmin de strafrechtelijke gevolgen van homoseksualiteit kent, noch de recente evolutie ervan, noch mannen die reeds het voorwerp waren van bestraffing. Verzoeker weerlegt de motieven niet die verwerende partij op omstandige wijze uitwerkte in de bestreden beslissing. Deze blijven dan ook geheel overeind zodat verzoekers homoseksuele geaardheid verzonnen voorkomt. Overigens blijkt ter terechtzitting dat verzoeker evenmin contact nam met de homogemeenschap in België.

3.5. De waarachtigheid van verzoekers homoseksualiteit wordt verder ondergraven nu verzoeker ook zijn voorgehouden homorelatie met A.A., niet aannemelijk maakt. De Commissaris-generaal stelt *“Van iemand die sinds 2005 een - homoseksuele - relatie heeft met A[.] A[.] en hem toen trouwens al enkele jaren kende (gehoor CGVS, p.3) en die verklaarde dat A[.] A[.] sinds 2005 elk weekend naar Ibadan kwam (gehoor CGVS, p.16), kan verwacht worden dat hij zulke zaken wél weet. Bovenstaande onwetendheden maken uw relatie met A[.] A[.] ongeloofwaardig en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging”*. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden asielrelaas. Verzoeker maakt aldus geenszins aannemelijk homo te zijn en om die reden gerechtelijk vervolgd te worden in Nigeria. Dit klemt te meer nu aan de voorgelegde fotokopie van het vonnis geen geloof gehecht kan worden aangezien fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien is de inhoud van het stuk strijdig met verzoekers verklaringen. Zo zijn de getuigenverklaringen dat de politie ten tijde van de inval op 14 april 2009 reeds op de hoogte was van de geaardheid van verzoeker en zijn vrienden niet met verzoekers verklaringen. Daarenboven zijn ook verzoekers verklaringen op dat vlak onderling tegenstrijdig (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Ten slotte verklaart de politieagent in het vonnis dat het feestje pas op 16 april 2009 plaatsvond, terwijl verzoeker volhoudt dat het feestje op 14 april 2009 plaatsvond. Bovenstaande vaststellingen aangaande de kopie van het vonnis worden door verzoeker niet betwist, noch weerlegd. Aldus blijven ze gehandhaafd. Verzoeker toont niet aan homo te zijn, noch een homorelatie te hebben gehad, noch hiervoor vervolgd te zijn. De bewering uit het verzoekschrift *“Dat volgens de Sharia volwassenen, die zijn veroordeeld voor homoseksuele handelingen, worden geëxecuteerd door steniging”*, is aldus niet relevant te meer nu uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en die verzoeker niet weerlegt, blijkt dat de Sharia niet is ingevoerd in de staat Oyo, waar verzoeker woonde.

3.6. Overigens volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene artikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.7. Wat de overige neergelegde fotokopieën aangaande 'Click communication' en de fotokopie van zijn scholingscertificaat betreft, wijst de Raad andermaal op de vaste rechtspraak aangaande de gebrekkige bewijswaarde van fotokopieën. Voor het overige stelt de Raad vast dat deze documenten verzoekers verklaringen aangaande zijn homoseksualiteit en zijn gerechtelijke veroordeling niet ondersteunen.

3.8. Tot slot betreffende de opmerking van verzoeker en zijn advocaat op het einde van het gehoor aangaande verzoekers vrees voor vervolging ten gevolge van zijn wil zich te bekeren, stelt de Raad dat verzoeker geenszins stelde vervolgd te worden omwille van zijn voornemen zich als moslim tot het christendom te bekeren. Daarenboven brengt verzoeker überhaupt geen enkel objectief element aan wat wijst op een mogelijke bekering in hoofde van verzoeker noch van de mogelijke vervolging hiervoor.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK